

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 133/2014
25.02.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Нате Месаровић, Горана Чавлине и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.Г., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Г., адвоката К.В. из Н.С., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду Посл.бр.К 552/10 од 20.06.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Посл.бр. Кж1 3182/13 од 28.10.2013. године, у седници већа одржаној дана 25.02.2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.Г., адвоката К.В., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду Посл.бр.К 552/10 од 20.06.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Посл.бр. Кж1 3182/13 од 28.10.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Посл.бр. К 552/10 од 20.06.2013. године оглашени су кривим, и то: окривљени Н.Г., за кривично дело неовлашћено стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика (КЗ) и окривљени С.К., за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога и члана 246а став 1. КЗ, па је окр. Н.Г. осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 21.05.2013. до 20.06.2013. године, а окр. С.К. изречена је условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једног) месеца и истовремено одређено да се утврђена казна неће извршити ако окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело. Од окр. С.К. одузета је опојна дрога ... укупне тежине 143 грама, а од окр. Н.Г. мобилни телефон означене марке и серијског броја са картицом. Окривљени су обавезани на плаћање трошкова кривичног поступка у износу од по 10.542,00 динара и паушала у износу од по 3.000,00 динара, све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Апелациони суд у Новом Саду, пресудом Посл.бр.Кж1 3182/13 од 28.10.2013. године, одбио је као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Новом Саду и браниоца окр. Н.Г. и пресуду Вишег суда у Новом Саду Посл.бр.К 552/10 од 20.06.2013. године, потврдио.

Бранилац окр. Н.Г., адвокат К.В., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи првостепену одлуку и одлуку донету по жалби на тај начин што ће окр. Н.Г. ослободити од оптужбе, те му одложити извршење правноснажне одлуке.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11, 101/11, 121/12, 32/13 и 45/13) (у даљем тексту: ЗКП), па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окр. Н.Г., сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Н.Г., адвоката К.В., је неоснован.

Бранилац окр. Н.Г. у уводу захтева за заштиту законитости не опредељује разлоге односно законске основе за подношење овог ванредног правног лека, у смислу одредаба члана 485. ЗКП, а у образложењу захтева наводи да је побијаним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 10. ЗКП важећег у време одлучивања, јер су засноване на доказима на којима се судска одлука по закону не може заснивати и који су морали бити издвојени из списка предмета у смислу члана 178. и члана 337. став 3. раније важећег ЗКП. При том, бранилац као недозвољене доказе у изнетом смислу означава исказе окривљених Н.Г. и С.К., које су у својству осумњичених дали пред органима унутрашњих послова (записници ПУ Нови Сад од 23.09.2009. године), без претходног упозорења да се све што изјаве може против њих користити као доказ у поступку и без констатације тог упозорења у записнику о саслушању, што је супротно одредбама члана 89. став 2. раније важећег ЗКП, односно члана 4. став 2. тачка 2. истог Законика.

Изложени наводи захтева за заштиту законитости, по оцени Врховног касационог суда, нису основани.

Одредбом члана 604. став 1. ЗКП, прописано је да ће се законитост радњи предузетих пре почетка примене овог законика (01.10.2013. године), оцењивати по одредбама Законика о кривичном поступку („Сл. лист СРЈ“, број 70/01 и 68/02 и „Сл. гласник РС“, број 58/04, 85/05, 115/05, 49/07, 122/08, 72/09 и 76/10) (у даљем тексту: раније важећи ЗКП).

Одредбом члана 89. став 2. раније важећег ЗКП прописано је, између осталог, да ће се окривљеном пре саслушања саопштити права из члана 4. став 2.

тачка 2. истог законика, зашто се окривљује, основи сумње који стоје против њега, да није дужан да изнесе своју одбрану, нити да одговара на постављена питања и да ће се потом позвати да, ако то жели, изнесе своју одбрану. Чланом 4. став 2. тачка 2. раније важећег ЗКП, прописана је обавеза суда односно другог државног органа који спроводи радњу саслушања, да окривљеног, односно осумњиченог пре првог саслушања упозори да све што изјави може бити употребљено против њега као доказ и поучи га о праву да узме браниоца и да бранилац може присуствовати његовом саслушању.

У записницима ПУ Нови Сад од 23.09.2009. године о саслушању осумњичених Н.Г. и С.К., пред органом унутрашњих послова, констатовано је да су осумњичени пре саслушања поучени о својим правима „у вези са одредбама ЗКП“, између осталог о праву на браниоца, да нису дужни да изнесу одбрану нити да одговарају на постављена питања, да им је саопштено које кривично дело им се ставља на терет и да им је омогућен поверљив разговор са браниоцем. Такође је констатовано да им је прочитан записник на који нису имали примедби и да су, заједно са браниоцем, записнике потписали.

Имајући предње у виду и нарочито да је, поред одређених посебно издвојених поука осумњиченима, у записнике унета општа констатација да су поучени о својим правима у кривичном поступку према одредбама ЗКП, околност да нису изричито цитирана и сва друга права из одредаба ЗКП, не значи да осумњичени нису поучени о свим својим правима у поступку, конкретно и о правима из члана 89. став 2. ЗКП, тим пре, што су записнике са наведеном општом констатацијом потписали и осумњичени и браниоци, без примедби, па се не могу прихватити као основани супротни наводи и став из захтева за заштиту законитости да су ови искази осумњичених незаконито прибављени и да се на њима није могла засновати правноснажна пресуда у конкретном случају.

Налазећи, из изнетих разлога, да побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка на коју се указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окр. Н.Г., из члана 368. став 1. тачка 10. раније важећег ЗКП (члан 438. став 2. тачка 1. ЗКП), Врховни касациони суд је на основу члана 490. и члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар,
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.